

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1911

Αριθ.

Ο ἌΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ

Τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι ἰδρυθὲν γραφεῖον ἀντιπροσωπειῶν καὶ ἀποκομμάτων τοῦ Τύπου.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΑΠΟΚΟΜΑΤΩΝ (COUPURES)

ΓΡΑΦΕΙΑ: Σοφοκλέους 7 (Στοὰ Πάππου)

ΑΘΗΝΑΙ

Ἀπόσπασμο

ἜΣΤΙΑΣ

Χρονολογία

27. 18N. 1921

Σελίς

Στήλη

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ Η ΜΟΙΡΑ ΤΗΣ

Ἡ Ῥοιδῆς κάποτε, ἐν μέσῳ κλιπῶν νομοθετικοῦ κατακλισμοῦ τῆς ἐποχῆς του, εἶχε προτείνει ἀντὶ πάσης ἄλλης γέας νομοθεσίας τὴν ψήφισιν ἐνὸς καὶ μόνου Νόμου, μὲ τὸ μοναδικὸν τοῦτο ὄρθρον: «Περὶ τηρήσεως τῶν κειμένων Νόμων». Ὑποθέτω, ὅτι ὁ θυμώστροφος ἀνὴρ, εὐρισκόμενος πρὸ τῶν καθημερινῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, αἱ ὁποῖαι ἐπαναλαμβάνουν ἐκάστοτε σιτρεοτύπως τὴν ἐκδοσὶν των ἀπὸ καταβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, θὰ ἐπρότεινε τὴν ἐκδοσὶν μᾶς μοναδικῆς τοιαύτης, μὲ τὸ μοναδικὸν ἐπίσημον ὄρθρον: «Περὶ τηρήσεως τῶν κειμένων διατάξεων». Αὐτοὶ διατάξεις δὲν μᾶς λείπουν. Ἀλλὰ τί συμβαίνει συνήθως; Αἱ διατάξεις, ὅπως καὶ οἱ Νόμοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, γίνονται διὰ τὰ δίδουν ἀπλῶς τὴν εὐχαριστήσιν εἰς τοὺς πολίτας νὰ τὰς παραβαίνουν. Τὰ αὐτοκίνητα διατάσσονται νὰ μὴν τρέχουν. Τρέχουν μὲ διπλάσιαν ταχύτητα. Οἱ ἐπιβάται τῶν τραμ διατάσσονται νὰ μὴν ταξιδεύουν κρεμάσμενοι ἀπὸ τὰ ὄχημα. Αὐτοὶ τὸν χαρᾶν τους. Ἡ νοικοκυράδες διατάσσονται νὰ μὴν ποτίζουν τοὺς διαβάτας μαζῆ μὲ τῆς γλάστρας τοῦ μπαλκονιοῦ των, νὰ μὴν τινάζουν τὰ χαλιά τους ἀπὸ τὰ παράθυρα, νὰ μὴν ἀδειάζουν τὰ βρωμόνερα καὶ τὰ σκουπίδια τους εἰς τὸν δρόμον. Μειδιοῦν πρὸς τὸν κ. Γάσπαρη. Οἱ πολῖται παρακαλοῦνται νὰ μὴ σπέρνουν, εἰς τὴν διάβασιν των, τοὺς δρόμους μὲ ἀδεία πακέτα σιγαρῆτων, σπέρτων καὶ κάθε περιττὸν ἀντικείμενον ποῦ ἀνακαλύπτουν ἐπάνω τους. Αὐτοὶ ἀναποδογυρίζουν τῆς πολεμ.

Ἐπὶ διαβόλου ὁμοιωτικῶν τῶν κατὰ τὸν ἐπαναστατῶν.
 Ἀστυχιωμένη Ἀστυνομία! Μήπως ἔχει μόνον τὴν ἐπανάστασιν ἐκ τῶν κάτω; Τὴν ἔχει καὶ ἐκ τῶν ἄνω. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν κάποιος ἀστυνομικός, προκειμένου περὶ τοῦ μεγάλου σκουπιδαριοῦ, ποῦ δὲν ἔπαυσαν ποτε νὰ εἶνε αἱ Ἀθῆναι, μοῦ εἶπεν:

— Πῶς θέλετε, κύριε, νὰ μὴν εἶνε; Ἐν συνενοήσει μὲ τὸν Δῆμον, ἔχομεν κλονισθεὶς τὰς ὥρας τῆς διαβάσεως τῶν κάρων ἀπὸ τὰς διαφορὰς συνοικίας. Καὶ τὰ κάρρα περνοῦν, πράγματι, δις τῆς ἡμέρας, πολυτέλεια ποῦ δὲν ὑπάρχει, οὔτε εἰς τὰς καθαρωτέρας μεγαλοπόλεις τῆς Εὐρώπης. Μάθετε λοιπὸν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον... (καὶ μοῦ ἀνέφερε κεντρικώτατον Ὑπουργεῖον) ἀδειάζει πάντοτε τὰ σκουπίδια τὸν μίαν ὥραν μετὰ τὸ πέρασμα τοῦ κάρρου. Τί θέλετε νὰ κάμουν οἱ ἄλλοι;

— Γιατί δὲν καταγγέλλετε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ὑπουργόν; τοῦ εἶπα.

— Τὸ καταγγέλλω, μοῦ εἶπε. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως ὑπῆρξεν ὅτι εὐρήκαμε τὸν μπелά μας, διὰ τὸ «ἀνευλαβές» μας ἔγγραφο. Καὶ τὸ ἀδειασμα τῶν σκουπιδιῶν ἐξακολουθεῖ.

Καὶ ὁ δυστυχῆς ἀστυνομικός μοῦ ἀνέφερε σειρὰν ἀναλόγων ἀστυνομικῶν δυστυχῶν. Οἴκους ἀνοχῆς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐτολμοῦσαν νὰ θίξουν εἰς κεντρικώτατα σημεῖα τῆς πόλεως, διότι οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐτύγχανε νὰ εἶνε ἰσχυροὶ πολίτευόμενοι. Πεζοδρομία, τῶν ὁποίων δὲν ἤμποροῦσαν νὰ ἐπιβάλουν τὴν στρώσιν, διότι μὲ τὰ ἔξοδα θὰ ἐπεφορτίζετο πάλιν ἄλλος πολίτευόμενος τοῦ ἰσχύοντος κόμματος. Παγίδας ἀνογομένης, ὑπὸ μορφήν καταπακτιῶν, εἰς ἄλλα πεζοδρόμια, τὰς ὁποίας ἡ Ἀστυνομία ἦτο ὑποχρεωμένη ν' ἀνέχεται, διότι ὁ ἐνδιαφερόμενος εἶχε μάργωπα εἰς τὴν Κορώνη. Παραβάσεις τοῦ Νόμου περὶ σχεδίου τῶν πόλεων, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ κλεισθοῦν τὰ μάτια, διότι ὁ οἰκοδομῶν ἦτο ἐκ τῶν «ἰσχυρότων». Ἀσυδοσίας χωρὶς τέλος, διότι ἐνδιεφέρετο ὁ ὑπουργός, ὁ γενικὸς γραμματεὺς, ὁ τμηματάρχης, ὁ ἰδιαιτερός, ὁ ἰσχυρὸς κομματάρχης, καὶ οὔτω καθεξῆς. Καὶ κατέληξεν ὁ δυστυχῆς ἄνθρωπος:

— Ἡ Ἀστυνομία, φίλε μου, εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατήντησε νὰ μὴν ἔχη ἄλλον προορισμὸν, ἀπὸ τὸ νὰ πιάνη τὰ ἀδέσποτα σκυλιὰ καὶ νὰ στηρίξη τὸ θεμέλιον τῶν Κυβερνήσεων.

Αἱ αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ κατὰ καιροὺς διεντυχθεὶς τῆς Ἀστυνομίας φρονιτίζον τοὐλάχιστον νὰ ἐκδίδουν περιοδικῶς καὶ ἀπὸ μίαν ἀστυνομικὴν διάταξιν, ἐν γνώσει τῆς ματαιοπονίας των. Δείχνουν, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅτι γνωρίζουν τί δεόν γενέσθαι. Ἐὰν τὰ δεόντα γενέσθαι δὲν γίνονται, δὲν πταῖουν αὐτοὶ. Πταίει ἡ ἐπανάστασις ἐκ τῶν κάτω κατὰ πάσης ἀστυνομικῆς ἐνεργείας, διὰ τὴν ὅποیان εἶμεθα ὑπεύθυνοι ὅλοι μας. Καὶ πταίει ἡ ἐπανάστασις ἐκ τῶν ἄνω, διὰ τὴν ὅποیان πάλιν ὑπεύθυνοι εἶμεθα οἱ ἴδιοι. Μιὰ ὁλοκληρὴ ἐπανάστασις, τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζει διαρκῶς ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία. Αὕτη εἶνε ἡ Μοῖρά της!

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

των εἰς τὸ μεζοθρόμιον. Ἐν κοντολογία, δὲν ὑπάρχει Ἑλληὴν θεωρῶν τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὑποχρεωμένον νὰ σεβασθῆ μιαν ἀστυνομικὴν διάταξιν. Καὶ ὅμως αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις δὲν γίνονται διὰ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ κ. Γάσπαρη, ἢ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας. Γίνονται ἀκριβῶς διὰ τὴν εὐχαρίστησιν ἐκείνων ποῦ τὰς παραβαίνουν. Αὐτὸ κάνεις δὲν θέλει νὰ τὸ ἐννοήσῃ.

Ἄλλ' ἀφοῦ τὸ ἀπλούστατον αὐτὸ τῶν πραγμάτων δὲν ἤμπορεῖ νὰ τὸ χωρῆσῃ τὸ κεφάλι τοῦ λαμπροῦ Ἑλληνοσ, διατί, θὰ μοῦ πῆτε, ἢ Ἀστυνομία, ποῦ ἐκδίδει τὰς διατάξεις, δὲν φροντίζει καὶ νὰ τὰς ἐπιβάλλῃ; Παρακαλῶ νὰ μὴ σπεύσωμεν νὰ καταδικάσωμεν τὴν Ἀστυνομίαν. Εἶνε ἢ πλέον δυστυχησμένη Ἀρχὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ πλέον δυστυχησμένη, διότι ἀντιμετωπίζει διαρκῶς ἐμπρὸς τῆς μιαν ἐπανάστασιν. Καὶ μὲ ὀλίγα ὄργανα τῆς τάξεως καὶ ὀλίγας ἀστείας ποινὰς ἤμποροῦν νὰ κατασταλοῦν περιορισμέναι παραβάσεις. Δὲν κατασιέλλονται ὁμῶς ποτὲ αἱ ἐπαναστάσεις. Ἄς πάρωμεν ὡς παράδειγμα τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, τὰς κανονίζουσας τὴν τάξιν τῆς κινήσεως. Οἱ ἐπιβάται, εἶπαμεν, διατάσσονται νὰ μὴν ἀναρτῶνται ἀπὸ τὰ ὀχήματα ὡς σταφύλια ἀπὸ τὴν κληματιριάν. Ἴδου ἀμέσως μία φοβερὴ καὶ τρομερὴ ἐπανάστασις. Ἀπὸ κάθε τραῦ ποῦ περνᾷ κρέμανται διακόσιοι ἐπιβάται. Τὰ αὐτοκίνητα διατάσσονται νὰ κινοῦνται μὲ ὠρισμένην ταχύτητα. Ἄλλη ἐπανάστασις! Ἑκατὸν αὐτοκίνητα ἐξορροῦν ἀπὸ ἰσάριθμα σημεία μὲ ἰλιγγιώδη δρόμον. Τὰ ἴδια αὐτοκίνητα διατάσσονται νὰ σταματοῦν ἢ νὰ ἐλαττώσων τὴν ταχύτητα τῶν εἰς τὰς διασταυρώσεις καὶ τὰς στίσεις τῶν τραῦ. Ἄλλη ἐπανάστασις! Κάνένα δὲν καταδέχεται νὰ σταματήσῃ. Καὶ οἱ ἐπαναστάται εἶνε χιλιάδες. Ποῖον θὰ πρωτοποιήσῃ ὁ δυστυχὴς χωροφύλαξ; Ποῖον θὰ πρωτοκαταγγείλῃ; Τινος θὰ κόψῃ τὴν φόραν; Αὐτὰ ἐπιτυχάνονται ἄλλου, ὅπου οἱ παραβάται μετροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα, ὅπου οἱ ἀνυπότακτοι ἀποτελοῦν τὴν ἐξαίρεσιν, ὅπου ἐν αὐτοκίνητον εἰς τὰ χίλια ἀφηγιάζει, ὅπου μία νοικοκυρὴ εἰς τὰς χιλίας ἀδειάζει τὰ νερά τῆς ἀπὸ τὸ παρὰθύρον, ὅπου ἓνας ἐπιβάτης εἰς τοὺς χιλίους σκαρφαλώνει εἰς τὸ τραῦ, ὅπου ἓνας διαβάτης εἰς τοὺς χιλίους πλησιάζει τὸν τοῖχον μὲ κακοὺς σκοπούς. Ὅπου ὁμως ὀλοκλήρος ὁ πληθυσμὸς μιᾶς πόλεως ἐπαναστατεῖ κατὰ τῆς Ἀστυνομίας, ἢ Ἀστυνομίαν εἶνε ὡς νὰ μὴν ὑπάρχῃ. Διότι, διὰ νὰ ὑπάρξῃ, πρέπει νὰ στήσῃ πολυβόλα εἰς τοὺς δρόμους καὶ νὰ ἐκτοξεύῃ διαρκῶς θεριστικὸν πῦρ κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν.

Δυστυχησμένη Ἀστυνομία! Μήπως ἔχει μόνον τὴν ἐπανάστασιν ἐκ τῶν κάτω; Τὴν ἔχει καὶ ἐκ τῶν ἄνω. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν κάποιος ἀστυνομικὸς, προκειμένου περὶ τοῦ μεγάλου σκουπιδαριοῦ, ποῦ δὲν ἔπαυσαν ποτε νὰ εἶνε αἱ Ἀθῆναι, μοῦ ἔλεγεν:

— Πῶς θέλετε, κύριε, νὰ μὴν εἶνε; Ἐν συνεννοήσῃ μὲ τὸν Δῆμον, ἔχομεν κανονίσει τὰς ὥρας τῆς διαβάσεως τῶν κάρρων ἀπὸ τὰς διαφόρους συνοικίας. Καὶ τὰ κάρρα περνοῦν, πράγματι, δις τῆς ἡμέρας, πολυτέλεια ποῦ δὲν ὑπάρχει, οὔτε εἰς τὰς καθαρωτέρας μεγαλοπόλεις τῆς Εὐρώπης. Μάθετε λοιπὸν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον... (καὶ μοῦ ἀνέφερε κεντρικώτατον Ὑπουργεῖον) ἀδειάζει πάντοτε τὰ σκουπίδια του μιαν ὥραν μετὰ τὸ πέρασμα τοῦ κάρρου. Τί θέλετε νὰ κάμουν οἱ ἄλλοι;

— Γιατί δὲν καταγγέλλετε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ὑπουργόν; τοῦ εἶπα.

— Τὸ κατηγγείλαμεν, μοῦ εἶπε. Τὸ ἀποτέλεσμα ὁμως ὑπῆρξεν ὅτι εὐρήκαμε τὸν μπелά μας, διὰ τὸ «ἀνευλαβές» μας ἔγνωσαν. Καὶ τὸ ἀδειασμα τῶν σκουπι-